

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Trsta.

[Izv. dop.]

V zgodovini prosvetnega in političnega razvoja vsacega naroda igra meščanstvo velevažno ulogo. Meščanstvo je oni stan, ali bolje del naroda, ki se je po svojem trudu pripomogel do blagostanja in višje prosvete, kar ga dviga nad priprostega delavca in kmeta ter mu daje v upravi in zakonodajstvu svojega mesta in dežele večje pravice in svoboščine nego li temu. Čim mnogoštevilnejše in imovitejše je meščanstvo, tem večja je naroda prosvetna in njega politična moč, o tem nam priča preteklost, to nam dokazuje sedanjost. Po dokaze mi ni treba hoditi daleč, imamo jih doma. Poglejmo na pr. Istro. Peščica Italijanov, živeti v mestih in trgih, drži v svojej oblasti celo deželo, katere prebivalstvo je pretežno slovansko. Ta mesteca in ti trgi, dajejo deželi italijansko lice, kajti italijanski so deželni, italijanski so (večinoma) občinski in italijanski so državni uradi. Italijansko meščanstvo ima v tej deželi vse v svojih rokah, šole in urade, trgovino in obrt; slovanskih seljanov ne jemljejo v poštev ni deželna ni državna oblastva, Slovani nemale pravice mešati se niti v upravo niti v zakonodajstvo dežele. Slovanskim seljanom ne pomaga njih numerična večina; italijanska meščanska manjina osvojila si je vse pravice, prevzela je vse javne posle, utisnila svoj značaj deželi ter si v vsem in povsod podvrgla slovansko večino. To nam je torej jasen dokaz, koliko premore v političnem in kulturnem življenji narodno meščanstvo, to je vzrok, zakaj naša narodna stvar tako polagoma uspeva in napreduje.

Da si brže in sigurnejše pripomoremo do ugleda pri svojih nasprotnikih, da si hitreje in lažje priborimo svoje pravice, bodi naša prva skrb, da si uzgojimo narodno meščanstvo. Ako bode to na naši strani, potem je naša stvar dobljena in zagotovljena, naj nam bode vlada prijazna ali nasprotna. Ali kakor vse kaže, Slovenci še nismo dospeli do tega spoznanja. Kar smo dosegli do sedaj v mestih, dosegli smo, rekel bi na preprost način, z agitacijo, z živo in pisano besedo; s tem smo vzbujali in pro-

budili v nekaterih mestih narodno zavest in dospeli do svrhe. Kjer na tak način ne moremo doseči svojega namena, se malo in z majhnim zanimanjem mešamo v boj. In to je slabo in pogubno! Na Trst, to velevažno mesto zabili so popolnoma voditelji slovenskega naroda, obrnili so mu hrbet, prepustili so ga njegovej usodi. Prvaki slovenski se malo brigajo za Tržaške razmere in zato tudi malo ali nič ne storijo, da bi izboljšali stanje Tržaških Slovencev. Narodu slovenskemu je naš položaj tako malo znan, da ne ve in ne more ceniti, kolikega pomena je Trst za našo bodočnost. Ako zgubimo Trst, zgubili bomo morje, ki nas veže z jugoslovanskimi deželami ter nam daje priliko in sredstvo osnovati svojo narodno trgovino in obrt. In kaj je narod brez obrti in trgovine? revež brez veljave in bodočnosti. Da ni nemogoče pridobiti Trst, priča nam njega prebivalstvo in zgodovina njegovega razvoja. Ako si Tržačane, ki se ponašajo s svojo italijansko prosveto in v jedno mēr trde, da so pravi pravcati Romani, pogledamo od bliže, vidimo, da je njihov Romanstvo jako mlado in da so očetje njih, ki se večkrat najbolj ponašajo s svojim italijanštvom pravi Slovenci, ki le slabo lomijo italijanščino. Ti očetje ti porečejo morda, da so Italijani, ker se neso nikdar dobro zavedali svoje narodnosti in ker so je Italijani siloma potegnili v svoje vrste. Premnogokrat pa naletiš na moža, ki je zaveden in naidušen Slovenec, njegovi otroci pa, katere je moral pošiljati v italijanske šole so največji irredentovci in proklinjajo in blatijo vse, kar diši po slovenskem. Ta faktum je toli velike važnosti, da bi se morali voditelji naše politike ozirati nanj. Mi Tržaški Slovenci storili smo, kar je bilo v naši moči, da si pomagamo na noge. Osnovali smo si razna društva, ki goje narodno zavest mej doraslimi ljudmi. Posebne važnosti je „delavsko društvo“ največje na Slovenskem, ki je rešilo že na tisoče delavcev narodne smrti. Da bode ustroj popolen, treba bi bilo sedaj, ko smo pridobili roditelje, oteti njih deco pogube, ter ohraniti jo slovenskemu narodu. To nam je mogoče doseči le z narodnimi šolami. Teh pa si sami ne moremo osnovati, država in mesto nam je kratita, zato bi nas moral ves slo-

venski narod podpirati, da si je odpremo, kajti brez šol bode ves naš trud in napor jalov, in naš narod ne bode imel nikdar nobene pravice v Trstu.

Prosili smo šole, a vlada in magistrat potrebovala sta tri leta, predno sta nam dala na znanje, da je prošnja odbita. Politično društvo rekurrira in ministerstvo, kot najvišja instanca, potrebovalo bode morda še več časa, predno reši priziv; mi pa s tem zgublamo čas, ljudi in zemljo pod nogami. Pomagati si moramo sami! Glede na našo bodočnost in na preveliko važnost Trsta, ki jo bode imel v nadaljnjem razvoji naše trgovine in obrtnije, bilo bi pač žalostno, da bi slovenski narod ne imel toliko požrtovalnosti, da si tu na svoje troške osnuje slovensko šolo. Šole še le usovršile bi to, kar smo dosedaj osnovali narodnih zavodov v Trstu, šole bile bi trdnjava proti italijanstvu. Kakor so do sedaj slovenski renegatje postali bogati trgovci, ugledni meščanje in neustrašeni zagovorniki italijanstva, bogateli bi tudi gojenci narodne šole, pridobljali bi si veljavo in spoštovanje naših nasprotnikov in bi pomagali v Trstu slovenskej stvari na noge. Ne tratimo več časa, čas je drag in če se skoro ne poprimemo z vsemi silami dela, bode že prepozno in zgodovina bode ostro obsojala našo malomarnost, ki je jedina kriva, da je Trst za slovanstvo še izgubljen.

Družba sv. Cirila in Metoda poklicana je tu v prvi vrsti, da nadaljuje svoje začeto delo. Naj ne ostaja na pol pota; to bi bilo slabše nego nič; napne naj skrajne sile, da dospe do svrhe, ki si jo je postavila. Kar stori za Trst, bode neprecenljive važnosti za slovenstvo. Na delo torej, dokler je še čas. Da bode pa šolskej družbi lažje izvršiti to za ves narod velevažno nalogo, izvede naj ono misel, katero je sprožil Tržaški dopisnik v „Slov. Narodu“, t. j. stori naj potrebno, da bodo poverjeniki družbe sv. Mohora nabirali ob jednom kot poverjeniki družbe sv. Cirila in Metoda podpornino od udov prvo imenovane družbe. Ako bi se odbor družbe sv. Mohora poprijel te misli, ter jo priporočal svojim poverjenikom, preverjen sem, da bi se v kratkem nabrala svota, s katero bi lahko odprli

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Zadeli ste jo, gospod urednik, ko ste me pretekli teden svarili, naj pri miru puščam ominožnega „solicitorja“ s pritisklinami, ali kakor se bolj učeno pravi, „c. s. c.“, ter najrajši v delo vzamem preiskovalnega sodnika, ki je v novorojenega deteta želodec konstatoval fižol in kisló zelje. Kaj rad bi bil poizvedel, kje je to bilo in kdaj, a bili ste, kakor sedemkrat zapečateni, ali pa blagolasje povedano, sedemkrat zapečateni knjiga in rekli ste: „Greh se pové, grešnika pa ne,“ vsaj za sedaj še ne.

Kolikor pa sem posnel iz Vaših besed, bila je stvar taka: V neki občini našli so pred leti novorojeno dete umorjeno. Izraz „pred leti“ ima v obče imenitno ulogo. Jaz vsaj bi lahko trdil, da so „pred leti“ v nekem trgu na Slovenskem pozabili na jetnika in ko so se spomnili nanj, bil je gladu že mrtev. „Nomina sunt odiosa!“ Pred leti torej vršila se je nekje tudi Vaša povest. V malej vasi našli so umorjeno, novorojeno dete. Slučaj naznanil se je nemudoma sodniji, ta pa je odredila komisijo, ki

naj preiskuje ves dogodek, gotov zločin. Člana dotične komisije — ki pa ni bila v Avstriji, marveč recimo v „Franz Josefs Land“, bila sta mej drugim dva hudomušna zdravnik. In ta dvojica izmislila se je prav britko šalo. Rekla sta: Pristav, voditelj komisije, itak najinega „parere“ ne čita, napraviva torej malo burko. Rečeno storjeno. V zapisnik narekujejo torej, da je imelo novorojeno, a umorjeno dete v svojem želodcu fižol in kisló zelje. Pristav, zanašajoč se na izvestje zdravniških večakov, podpiše „bona ali pa mala fide“ dotični zapisnik ter ga predloži drugi instanci. Ondu pa je sedel kritičen mož, ki je čital časnike od naslova in od vabila na naročbo, do zadnje vrstice, ki pravi, kdo je listu urednik, kdo ga tiska. Z jednako „temeljito natančnostjo“ preresetal je tudi rečeni zapisnik. Marsikateri nedostatek mu ni delal preglavice, a izvestje, da je novorojeno dete imelo v želodcu fižol in kisló zelje, spravilo ga je popolnem iz ravnovesja.

„Kaj, novorojenec, pa fižol in kisló zelje? zaklical je srdito. „Kje je pristav?“ Pristava so kmalu dobili, prišel je na odgovor in slišal je marsikatero grenko, a zgodilo se mu ni nič žalega, na čemer pa se je imel zahvaljevati svojemu takrat uplivnemu očetu in blagodejnemu slučaju, da to ni bilo — v nas.

Žal mi je, da Vas, kakor rečeno — nesem ubogal, otél bi se bil sicer konfiskaciji, ki je preteklo soboto liki dvostruka strela šinila pod črto in nad črto, a zapamtil sem si pri tem pregovor „Greh se pove, grešnik pa ne.“ To pa le za gotov čas. Jednaci misli je tudi moj dolenski prijatelj, ki je nedavno svojega rojstva kosti pod pazduho, popotni les pa v roko vzel, a pri vseh teh opravkih ohranil si jako bistro oko. Čujte, kako mi piše:

Prišel sem v krčmo takozvanega magnata v šentjernejski fari. Ondu naletel sem na znanca, mej katerimi je bil tudi Nemec, konservativec. Pri sedni mizi sedeli sta dve rodbini, jedna iz Ljubljane, druga iz Rudolfovega, obé odličnih narodnih imén. Čez nekaj časa začne me dregati Nemec ter reče porogljivo: „Slovenci ste čuden narod! Ponosa nemate, ljubezni do jezika in rodu tudi nič. Gospódo pri onej mizi poslušam že dve uri, pa niti jedne slovenske besede še nesem čul, še otroci le nemški govoré. To bode Vaša poguba, ako bodé Vaše razumništvó le nemški golčilo, namesto da bi dajalo dober vzgled. To smo mi Nemci vse drugačni.“

Odgovoriti nesem znal kaj, kajti obliha me je rudečica in pobegnil sem v gozd, da nesem dalje moral poslušati nemški odgojenih potomcev odličnih teh narodnjakov.

v Trstu prvi razred osnovne šole slovenske, ter tako položili temeljni kamen bodočej meščanske slovenske stranke v tem na videz italijanskem mestu. Na noge torej rodoljubi slovenski, nabirajte doneske po vseh selih in mestih Slovenije, da si sezidamo svoj dom, kjer bomo varni pred tujstvom in nam bode mogoče sistematično in uspešno delovati za našo bodočnost. Kakor Italijani držimo se tudi mi gesla: Provvediamo al presente, coll' intelligente sguardo all' avvenire. (Skrbimo za sedanjost, z razumnim pogledom v prihodnost)!

Iz Rusije.

13. sept. st. st. [Izv. dop.]
(Dalje)

Slovanstvo ni bilo nikoli agresivno in žalibog, da ni vselej umelo zaščititi se, ako že napadalo ni. Stoletja in stoletja so nas tlačili, vzeli nam naš krasni slovenski jezik v cerkvi, in kar se zdaj dela, da bi se zagladil ta kričeči prestop, so le drobne, katere nam dovoljuje pobirati izpod „mize gospodnje.“ Kaj pomaga plakati o laséh, kadar je odsekana glava! No po božje previdnosti nas, Slovanov, ni zgolodil vse razrušajoči zob časa. Mi smo in bomo! Naša ideja je sveta, je pravična, mi hranimo to, kar nam je dal Bog: jezik, narodnost, svobodo, dostojno človeškega imena. Od nas je vse zdaj mogoče jemati, ali vzeti se ne dá. Našim protivnikom bode treba računati s fakti, a fakti so taki, da so zatrepali vsi naši tlačitelji in kakor človek, ki je izgubil razum, segajo zdaj po jednem, to po drugem sredstvu, da bi zatakili zatvornico, ki se trga na vseh krajih, in mi vidimo tak absurden prizor, da židovsko nemško pleme stopa v tesno zvezo s tistimi, katere je ono še pred desetimi in manj leti trlo in tlačilo in obsipalo takimi psovskami, kakeršne se mogo govoriti le na nemškem jeziku.

Kako sem se začudil, prišedši jedenkrat v čitalnico „Slavj. blag. Obščestva“, kjer sem našel številko „Parlamentär“-ja, ki polemizuje — z „Neue freie Presse“ zaradi jednega mojih dopisov v Vaš cenjeni list, kjer izjavljam nadejo, da katoliškim Slovanom Rim potrdi pravice na slovansko bogoslužje, katere nam je dal pred tisoč leti, tem bolje, ker se je v poslednji čas staroslovenska liturgija uvela v Črnejšgori, v Makedoniji in Rumeliji. Znajé Ljubljanske zelote, citiral sem list češkega duhovnega stanu „Čech“, nadejé se, da me bode ta avtoriteta rešila nezasluženih insinujacij, kajti „Čech“ je odločno terjal slovansko liturgijo.

Moja nadeja se je izpolnila; zeloti so molčali, kajti kako jim je iti proti „Čechu“, katerega piše katoliški duhovniki? No z Dunaja so dali drug signal. Žid glasila avstrijskih Nemcev in židov, „Neue fr. Presse“ — risum teneatis! — vrgel se je na me za moj dopis tako pohlepno, kakor da bi mu pokazal zlato reč in metal me je v svojem listu semtertja, kakor so me nekda na Dunajskem „Salzgriesu“ njegovi bratje podajali kakor snop iz rok v roke, da bi kupil stare hlače. Svojim očem nesem verjel, ko sem čital, da je Dunajskim prepeličarjem jako važno, da bi Slovenci ne molili v svojem jeziku. Kdo se briga na celém svetu, kako oni časte svojega Mamona, ali po nemški, ali po židovski,

Jednako neugodne utise doživel je moj „dolenjski prijatelj“ v Rudolfovem in drugih dolenjskih mestih, kjer „trave“ in „frajlice“ kranljajo le nemški in jih dekle in pestunje tako izvrstno posnemajo. Nemščina, s katero se nežna deca pita, ni niti miš, ne tič, nego „kavder, kavder“, kakor kričé purani. V Novomeškem drevoredu čujejo se pogosto besede: „berst nit molčen?“ ali pa: „dir nit geben brota“, „Geh' mer sich spantziren!“ itd.

Dolenjski naš prijatelj se je takrat prestrogo držal gasla o grehu in grešniku, a prihodnjic se bode poboljšal, ako smem njegovo obljubo resno šteti. Jednako bi prosil prijatelja gorenjskega, da z imeni ni preveč skop. Piše mi namreč, da je zadnjič, ko je bil izlet v Škofjokloko prišel Sokol na železnici k blagajnici ter velel: „III. Classe tour und retour nach Bischoflack.“ Blagajnik pa mu je nekda odvrnil: „Vi, kot Sokol, bi lahko to tudi slovenski povedali, saj moramo mi slovenski znati!“ Sokol je vsled tega opomina tako zarudel, da ni bilo njegovega lica več poznati in baš zaradi tega nesem dobil njegovega imena, da bi je zapisal v — dotično knjigo.

Imel bi še marsikaj na srci. Pripovedoval bi lahko, kako je nekdo [v Gradišči igral isto ulogo,

celó slovenski jezik naj si vzemó v svoje sinagoge, živ krst na to ne bode potratil nijedne kaplje črnile.

A ne dá se popisati moje začudenje, ko sem se prepričal, da so nekateri gospodje v Ljubljani čakali ravno tega signala iz „Wollzeile“, da bi zatrobili slovenskemu svetu o meni, nadejaje se, da sem jaz tako omahljiv, kakor stene Jerihova. Po-vejte mi radi Boga, ali bi bil pred kakimi petimi leti kdo mislil, da ima „Neue fr. Presse“ v Ljubljani svojo podružnico? O diese Juden!

V mojih dopisih nihče, kdor jih je čital, nikoli ni našel napadov na „večno mlado“ katoliško cerkev, kakor tudi nesem slavil pravoslavne cerkve, ki je „večno stara“, taka, kakor je bila vsa „sobornaja apostoljskaja Cerkovj“ v tiste čase, ko so bavarski Tevtoni episkopskega stanu preganjali in obrekovali naša učitelja in apostola Cirila in Metodija v Rimu. Jaz sploh nemam navade, razgovarjati se z ljudmi, ki svoj „mot d' ordre“ dobivajo iz redakcije židovsko-nemške „N. Fr. Pr.“, in ki poleg tega ovajajo mene kot veleizdajnika in sovražnika katoliške vere, pribegaje pri tem, kakor njih učiteljica „N. Fr. Pr.“ k raznim falsifikacijam in insinujacijam. Rečem samo v pojasnjenje to, da kdor je pravi prijatelj Avstrije in avstrijskega cesarskega doma, ki želi „imeti mir mej svojimi narodi“, mora delovati na to, da se slovanski element v Avstriji okrepi, da Slovani dobodo to, kar bi jim dobrotni cesar dal davno, da ni vezan po ustavi, katerej Nemci tako drzno bijejo v obraz.

Svojih dopisov nikogar ne prosim čitati in nikogar ne prosim biti mojega prepričanja. Čemu torej metati blato v mene, čemu podtikati to, česar nesem mislil. Ako je mnogo takih, ki so z menoj jednega mnenja, to vohuni in denuncijanti ne mogo nič storiti; ako je pa mojih privržencev malo, to kako resnične in prepričevalne morajo biti moje besede, da moji nasprotniki pribegajo k takim sredstvom, ko ovađustvo, da bi se le število mojih jednominšljenikov ne pomnožilo.

Kdor je čital moje dopise, prepričal se je lahko, da nikoli ni z jedno besedo nesem govoril nič nespoštljivega o katoliški veri. Nasprotno, pisal sem vselej, da naj se bi katoličani in pravoslavni zjedini vsaj v ljubezni k občeji materi Slavi, katere je vse jedno, kako se kdo križa. Meni je bilo vselej zoprno, da Hrvati črté Srbe, Srbi pa Hrvate in to sem govoril v Zagrebu v lice i tem i drugim. Vera ne brani biti gorečim, iskrenim domoljubom. Češki narod je većinom katolišk, a vender je bil slavni Palacky, otec češkega naroda — luteranec. Najbolj znameniti in vrli domoljubi mej ogerskimi Slovaki so — reformatski duhovniki. Mnogi francoski, angleški in nemški domoljubi ne govore že o italijanskih, so bili in so celo ateisti! Vera nikomur ne pomaga ljubiti narod svoj; to ni nje naloga. Ona nas zedinja z Bogom. Tako tudi vera ne odvrča od narodnega izdajstva. To nam pač jasno dokazuje sedanji bolgarski pravitelj, kateri so svojo domovino za gotove denarje prodali Nemcem in propagandi. No, kakor tisti, ki služi umetnosti, ni sam umetnost, tako tudi služitelj vere ni sam vera. Gotovo je še v pameti mnogih, kako je slikar prof. Piloty ovađil svojega tovariša pred nekaj leti; rogali so se podlemu ovađuhu, psovali

kakor sv. Peter Malhusu nasproti, kako je v Ljubljani „trottoir“ za konje neprimerno lepši, nego za ljudi, kako je mož „slabega volja“ odklonil vsak prispevek za javno tombolo, češ, za Slovence načeloma ne dam nič, kako ljudje po neumnem nosijo novce v „Ringelspiel“, kako se v Trbovljah predstavlja v prospeh ljudske omike Bergova zloglasna „Die Pfarrersköchin“ in s tem pohujšuje narod, a vsemu temu ste že pristigli prostor. Zatorej samo še jedno.

Sedaj, ko na Dunaji zboruje higijenični kongres in se iz obravnave vidi, da je zdravstvenim korifejam mnogokaj še nejasnega, opozarjam zdravstvene kroge na društvo, ki se je ustanovilo v beli Ljubljani pod ne posebno poetičnim imenom „Tuberkel-Verein.“ Kdor nema hudega kašlja in vsaj nekoliko potez znanega hipokratičnega obraza, se ne vsprejme. Več mi o smotrih in uspehih tega društva ni znano, tudi si ne upam o njem več pisati, ker bi se mi utegnilo nasproti zagrometi: Molči, saj nesi strokovnjak. Zatorej priporočam rečeno društvo našemu zdravstvenemu referentu, ki je na Dunaji gotovo spoznal, kateri „bacilli“ imajo večje rozičke, so torej bolj nevarni. S.

ga, no, nikomur ni prišlo na misel, očitati njega sodnikom, da napadajo umetnost.

Izvestno je, da prosti narod visoko drži prapor vere. Ako je treba torej koga podkopati, očriniti in oklevetati, zadosti je, pritisniti mu na čelo pečat sovražnika vere ali razkolnika in upiti, kakor so nekda upili farizeji: Križaj ga! Kdor hoče ubraniti pri prostem narodu svoj prestiž, treba mu je samo skriti se v plašč vere, češ, ako napadaš náme, zato, da služim nemško-židovskim nakanom, zakričim jaz na vse grlo, da teptaš katoliško vero. No, hvala Bogu, cip, ki bi šle na to limanico, je vsako leto manj. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. oktobra.

Katoliški shod v Linci sklenil je mej drugim resolucijo, da treba delati na to, da se obnovi posvetna oblast papeževa. Ta stvar se poslednji čas razpravlja pogostem na katoliških shodih in v katoliških političnih društvih, odkar so nekateri listi bili objavili vest, da se Italija želi sporazumeti s papežem. Razni katoliški listi pa dokazujejo, da sporazumljenje mej papežem in Italijo ni drugače mogoče, kakor če se papežu zopet da Rim.

Hrvatska vlada pripravlja več predlog o reformi pravosodja. Ker so sodišča preobložena z delom, bodo nekateri prestopki se oddali kompetenci policijskih oblastev. Nadalje se bodo premenile določbe o naslednjih kriminalnih razsodbah, in se bode ta stvar deloma tako uredila, kakor je v avstrijski državni polovici. Porotnim sodiščem se bode za zmiraj vzela pravica, razsojevati o tiskovnih prestopkih.

Predvčeraj se je v Budimpešti odkril spomenik slavnega ogerskega politika Deaka. Pri odkritju so bili navzočni ministri, diplomati in drugi dostojanstveniki. Prihod cesarjev je množica pozdravila z živahnimi eljenklji. Ko je cesar ogledal spomenik, se je vrnil v svoj двореc. Slavnostni govor govoril je grof Ludovik Tisza.

Vnanje države.

Volitve za **srbsko** skupščino so za vlado kaj ugodno izpale. Voljenih je 72 liberalcev, 70 radikalcev in 6 divjakov, 15 je ožjih volitev. Kakor se sodi, bodo pri ožjih volitvah dobili liberalci še 12 mandatov, radikalci pa tri.

Bolgarski vojni minister Mutkurov se je zaročil s sestro ministerskega predsednika Stambulova. S tem si je Stambulov nekako zagotovil naklonjenost Mutkurova, ki ima precej upliva pri vojski. Sedanji bolgarski mogotci se pa itak le na vojsko morejo opirati, ker narod zanje ne mara.

Ruski listi očitajo Nemčiji, da premalo podpira rusko politiko v Bolgariji. Ko bi bil Bismarck se tako odločno upiral vsakemu rušenju Berolinske pogodbe, kakor je zahteval zadoščenja, ko se je žalil v Ruščuku nemški podkonzul, ne bil se upal Koburžan v Bolgariji. Nemški oficijozni listi se izgovarjajo, da bi Nemčija že bolj podpirala Rusijo, ko bi je ruski časopisi vedno ne napadali. To je seveda prazen izgovor, s katerim skušajo opravičiti hinavsko nemško politiko. Na videz Bismarck odobrava ruske zahteve, na skrivnem pa Rusiji dela vsakeršne ovire. Berolinski listi zopet napadajo ruski kredit. Da bi ga lažje spodkopali, trdijo, da Rusija le zato išče denarja na posodo, ker hoče začeti vojno.

Nemški vojak, ki je streljal na francoske lovce se izgovarja, da so lovci že bili na nemških tleh. Tudi nemška oblastva trdijo, da se je dogodek pripetil na nemški zemlji. Sledovi krvi so pa videti le na francoski zemlji, in torej je verjetneje, kar trdijo Francozi, da lovci neso prestopili bili meje. Če je bil jeden teško, drug pa smrtno ranjen, bila bi krvavela pač takoj, ne pa še le, ko sta bila zopet čez mejo, če bi bila sploh mogla prilezti še na francosko zemljo. Seveda Nemci bi na vsak način radi oprali svojo krivdo. Francozi so jako razdraženi zaradi tega dogodka in Nemci se že boje, da ne bi narod prisilil francoske vlade, da začne vojno. Pomnožiti hočejo zaradi tega vojsko ob francoskej meji. Pri takej razdraženosti se lahko kaj prigodi, kar bi dalo povod boju. V Berlinu se pa vojne jako boje, ker ne vedo, kam bi se obrnila Rusija.

Grški kralj vrne se 8. t. m. v Atene. Takoj po njegovem prihodu izročil mu bode dosedanji avstrijski poslanik baron Trautenberg svojo odzvalnico in novi poslanik baron Kozjek pa svojo poverilnico.

Bavarska vlada predlagala bode zbornici, da se nekoliko premeni deželnozborski volilni red. Pri zadnjih volitvah se je pokazala pomanjkljivost. V Würzburg se ni mogla volitev dognati, če tudi se je osemkrat zaporedoma volilo. Vsakokrat dobila sta liberalni in konservativni kandidat jednako število glasov. Würzburgu je sedaj v deželnem zboru brez zastopnika, ker volilni red nema določbe, da bi v tacih slučajih odločil žreb.

Irci se na vso moč upirajo izjemnim naredbam **angleške** vlade. Sklicujejo se tabori, na katerih govorniki grajajo vladno politiko. Policija si ne upa

Nizam Hyderabski obljubil je **indijskej** vladi, da bode prihodnja leta dajal po 200 000 angleških funtov za utrjenje severne indijske meje in hkratu je obetal vojno pomoč, ko bi se začela vojna z Rusijo. Angleški listi izražajo zaradi tega veliko veselje in sklepajo, da so Indijci jako zadovoljni z Anglijo ter se bodo na vso moč upirali Rusiji, ko bi hotela pridreti v deželo. S tem hočejo nekako strahiti Rusijo. Morda je pa vse tudi le prazna komedija, ter so Angleži sami dali temu indijskemu vladarju denar, da ga podari v ta namen, da bode potem svet mislil, kako bodo indijski domači knezi bojevali se za Anglijo. V Londonu imajo velik strah pred Rusi in radi bi je s kako zvijačo odvrnili, da ne bi prodirali dalje v Azijo.

Iz Vipave 30. septembra. (Popravek.) Čitajoč dopis iz Vipave v „Slov. Narodu“ z dne 27. t. m., uletel sem na nekatere neresnične opazke, koje se zlasti moje malenkosti tičejo. Resnici na ljubo moram iste popraviti. Gosp. dopisnik piše: „— — —; kmalu potem zboli nam tako in tako bolehaſti učitelj i. t. d.“ Ta učitelj sem jaz. Iz navedenih vrstic lahko vsak sklepa, da je ſola tudi zaradi mene mej letom škodo trpela. To pa ni res! Evo dokaza! Učitelj gosp. Pernè je res že o veliki noči ſel v Šturijo suplirat — a iaz sem ſel na dopust ſe le 21. julija, torej komaj dober teden pred koncem ſolskega leta, ki se je imelo po sklepu ſlavnega okrajnega ſol. ſвета končati dne 31. julija. Da bi pa gosp. nadučitelj sam ne ſkepal ſolskega leta (gdč. učiteljica je bila že od 1. julija na dopustu), dovolilo se je ſolskemu vodstvu ſolo prej ſkleniti, nego jaz svoj deſetdnevni dopust naſtopim. In končala ſe je ſola ſe v moji navzočnosti popolnem pravilno: ſè ſv. maſo in z razdelitvijo ſolskih naznanil. Razen teh deſet dnij neſem veſ čas ſolskega leta zamudil niti jedne ure, ampak od velike noči naprej celó v dveh razredih poučeval! Ne vem torej, čemu me g. dopisnik za „tako in tako“ bolehnega razglaſa? Trden res niſem tako kot on — preſtal ſem že hudega doſti — na dopust ſem tudi ſel, pa ne v poſteljo, ampak v Gradec na kliniko, kjer ſo me temeljito zdravili in me tudi čilih močij domov poſlali. — Res da ſva te dni z goſpodično učiteljico najbrže vsled prehljajenja nekaj „marode“ poſtala, a to ſo ſtvari, katere ſe na vsaki ſoli prigode. Toliko v pojasnenje onim, katerim naſe razmere neſo iz laſtnega vida znane.*)

Iz Doline pri Trstu 28. septembra. — (Čitalnica. Nekaj za gostilničarje.) Tukajšnja čitalnica, ustanovljena decembra 1878. l., torej skoro že deveto leto, odkar životari, je veliko pripomogla k narodnemu probujenju; a še veliko več bi lahko storila, da bi tukajšnje kmetско ljudstvo sprevidelo kolike koristi mu donáša čitanje raznih slovenskih listov in knjig. A žal, da se to zanemarja. Dragi bralec, ako te nanese pot v Dolino, potrudi se v čitalnico, poglej zapisnik udov, in videl bodeš, koliko kmetov je upisanih — sešteješ jih na prste jedne roke, in še ti, mar misliš, da zahajajo kaj čitat, to jim je deveta briga. Da ni gg. duhovnikov, učiteljstva in še par drugih, morala bi čitalnica sramotno propasti, predno učaka deseto leto. Kmalu bodedo volili novega predsednika, ker dosedanji predsednik g. kaplan Jos. Bekar nas je zapustil ter odšel na novo službo v Trst. Glejte da izvolimo vrednega mu namestnika.

Torej slovenski vinotržci, potrudite se z železnico do Boršta, od koder imate samo pol urice peš pota do prijazne Doline, kjer dobite izvrstno vino; sodeč po ceni grozdja tudi dober kup, in za-

^{*)} Sicer pa se nam z druge strani o gore omenjenem dopisu iz Vipave, piše da je vse, kar je naš dopisnik o Vipavski šoli pisal, žal, le preresnično!

dovoljni se bodete vračali s polnimi sodi žlahtne kapljice proti domu. Za vožnjo do postaje Boršt dobite tudi tukaj vozove. Kruhov.

— (Imenovanje.) Naš rojak g. dr. Fran Simonič, amanuenss na vseučilišni knjižnici na Dunaji, imenovan je skriptorjem.

— (Gosp. dr. Ivan Nep. Rudolf) upisan
je mej odvetnike štajersko s sedežem v Konjicah.

— (Deželni poslanec Faber), ki je nedavno praznoval 40letnico svojega gozdarskega službovanja in stopil v pokoj, je v Begunjah na Gorenjskem nevarno zbolel. Prepeljali so ga v Ljubljano.

— (Dr. D. Starčeviča) preiskavala sta
včeraj dr. Fon in dr. Rakovac, ter izrekla, da
njegovo stanje ni nevarno.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 15. snopič, nadaljujoč „Gospoda Mirodolskega“.

— (Ob s o d b a.) Mladi človek, ki je pred par meseci prof. Nedvedu okna pobil, bil je pretekli četrtek obsojen na dva meseca v zapor.

— (Umrla) je v Orehku na Notranjskem danes zjutraj ob 8. uri gospa Alojzija Dolenec v 84. letu svoje dobe. Pokojnica bila je po Notranjskem in v Trstu, kjer je bivala več let, radi svoje dobrote in ljubeznivosti priljubljena gospa. Vedno se je rada spominjala svojega rojstnega kraja (Brest v Ižanski fari, na nekdanjem Strgarjevem gradbišču) in zanimala se za razvoj narodnega probujenja. Ubožci izgubili so ž njo dobrotnico, sorodniki pa vzgledno mater oziroma teto. Blag jej spomin!

— ("Rogača") izšla je 18. številka. V njej je mnogo šaljivega gradiva v vezani in nevezani besedi.

— (Slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“.) Slavnemu občinstvu, se posebej obrtnikom in rokodelcem se naznanja, da se prične v ponedeljek 3. oktobra zopet pevska šola za začetnike in se bode nadaljevala vsaki ponedeljek in sredo od 8—9 ure; redne pevske vaje so pa: vsaki torek in četrtek od 8—9 ure zvečer, v prostorih „Glasbene Matice“ (Virantova hiša II. nadstropje), ter vabi k mnogobrojni udeležbi odbor.

— (Na razstavi v Trbovljah) do-
bili so državna darila: Za krave: Miha Senica
iz Jurkloštra 40 goldinarjev, po 30 gold.: Martin
Majcen iz Dola, Peter Erjavec iz Trbovelj. Deželna
darila po 20 gld.: Ferdo Roš v Hrastniku, Ma-
tija Pavšek v Trbovljah, Fran Polak v Trbovljah,
Anton Železnik v Trbovljah, Janez Irman, Ignacij
Korošec v Trbovljah, Janez Dornik v Trbovljah,
Jakob Drahsler v Dolu, Janez Briel, Janez Jesenik,
Matija Čamar, Fran Kalan, Janez Rotar in Javez
Logar, vsi v Trbovljah. Za mlado živino do-
bili so državna darila: Janez Sequiček iz Jurkloštra
20 gld., po 15 gld.: Matija Hvalec in Janez Stross
iz Trbovelj. Deželna darila po 15 gld.: Evgen Gunkl
v Loki, Anton Volavček v Trbovljah, Josip Deželak
v Jurkloštru, Valentin Zupančič v Trbovljah, Kas-
par Kilar in Ferdo Roš v Hrastniku. Po 10 gld.
iz Prahove ustanove: Anton Žagar, Martin Murn in
Ernest Sušak iz Trbovelj. Za prašiče srebrno
svetinjo: Ferdo Roš v Hrastniku in Ignacij Korošec
v Trbovljah. Za perutnino dobil je bronasto sve-
tinjo jedini Ferdo Roš v Hrastniku. Za ovce pre-
mijo 8 gld. Jan. Brünner v Trebovljah, 4 gld. pa
Matija Drnovšek v Hrastniku. Za čebele častno
diplomo Fran Polak v Trebovljah, 5 gld. premije
Martin Laznik iz Dola. O drugih odlikovanjih v pri-
hodnji številki.

— (Iz Šmarija pri Jelšah) se nam piše 30. septembra: Električno uro, to je uro, kojo žene sama električna sila, izumil in sestavil je tukajšni nadučitelj g. Fr. Jurkovič. Delo, ki se ti na prvi pogled zdi jednostavno, vendar je za vsakega zlasti pa za fizike čudno interesantno. Uro ogleda si lahko vsakdo, ako plača radovoljen donesek za „družbo sv. Cirila in Metoda“ ali za „Narodni dom“. G. Jurkoviča štejemo s ponosom mej tiste naše može, ki delajo narodu svojemu čast z iznajdbami.

— (Narodna čitalnica v Celji) sklicuje redno občno skupščino p. i. udov za društveno leto 1886/87 na 9. oktobra t. l. ob osmih zvečer s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo knjižničarja. 5. Volitev treh revizorjev. 6. Volitev novega odbora. 7. Nasveti in interpelacije. Vabijo se vsi p. i. društveniki, da se udeležijo polnoštevilno te občne skupščine. Če bi pa k tej skupščini ne

prišla vsaj polovica udov, sklicuje se v zmislu §. 21. društvenih pravil na 16. oktobra ob 8. uri zvečer druga občna skupščina, pri kojoj bo sklepčno vsako število društvenikov.

— (Razmerje zakonskih in nezakonskih otrok) v avstrijskih deželah kaže se v dr. Ertla razpravi v statističnem mesečniku. Na 100 porodov bilo je 1886. l. nezakonskih : Na Štajerskem 26·01, na Koroškem 45·61, na Kranjskem 8·27, v Trstu 18·05, na Goriškem z Gradiško 2·75, v Istri 3·39, v Dalmaciji 3·53, na Dolenjem Avstrijskem 26·01, na Gorenjem Avstrijskem 19·71, na Solnograškem 27·58. Kakor pričajo predstojajoče številke, ima Koroška v tej zadevi najvišji odstotek (lani celo 47·23). Tudi glede mest zavzema Celovec prvo mesto, kajti na 100 porodov je 72·68 nezakonskih, dočim jih je v Gradci 43·98, v Mariboru 26·64, v Ljubljani 33·14, v Trstu 16·48, v Gorici 10·26, v Pulji 16·94, v Tridentu pa samo 4·49. Dunaj s predmestji jih ima od 20·44 do 42·64.

— (Razpisana) je služba tretjega učitelja na trirazrednici v Zagorji ob južni železnici. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 14. oktobra. — Dalje je razpisana služba drugega učitelja na dvo-razrednici v Košani. Plača 400 gld. Prošnje do 15. oktobra.

Metz 1. oktobra. Vsled prošnje za pomiloščenje zaukazal cesar brzojavno, da se izpusti Schnaebele, ki je zvečer že odpotoval.

Beligrad 30. septembra. Doslej je pri volitvah v skupščino izvoljenih: 71 liberalcev, 70 radikalcev, 15 bode ožjih volitev. Izmed poslednjih upajo liberalci dobiti jih 12, tri pa radikalci, tako da bode v skupščini 83 liberalcev, 73 pa radikalcev. Skupščina bode sešla v drugi polovici meseca oktobra.

Sofija 30. septembra. Knez opotoval danes z velikim spremstvom v Dragomansko sotesko ogledovat gradbo železnice.

Cetinje 30. septembra. Angleški principi pričakujejo se prihodnji torek semkaj. Delajo se velike priprave za vsprejem.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja
na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec,	
30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
pol leta	8 „ — „
četrt leta	4 „ — „
jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

„Piccoli-jeva želodčeva esenca“, na koje inserat v današnji številki častite bralce opozarjamo, je izvanrednega učinka, koje izvrstnosti ne konstatuje samo veliko vrlih zdravnikov; marveč tudi kemijske analize najslavnejših kemikov Avstrijske in Nemske. Radi tega jo tudi mi priporčamo.

za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrť leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
30 sept.	7. zjutraj	727.56 mm.	11.2° C	sl. zah.	dež.	6 10 mm.
	2. pop.	728.64 mm.	15.2° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	730.16 mm.	11.8° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 12.7°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 1. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81-10	gld. 81-05
Srebrna renta	82-30	82-15
Zlata renta	112-35	112-05
5% marena renta	96-15	96-10
Akcije narodne banke	880—	880—
Kreditne akcije	282-90	282-40
London	125-75	125-70
Srebro	—	—
Napol.	9-94 1/2	9-94 1/2
C. kr. cekini	5-94	5-94
Nemške marke	61-50	61-47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 130	gld. 75 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlata renta 4%	99	85
Ogerska papirna renta 5%	86	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119	50
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld. 178	20
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	111
Tramway-drust. velj. 170 gld. s. v.	232	—

Vinska posoda

od 5 do 40 veder se prodaja (708-1)
v Šiški pri J. C. Juvančič-u, v Guzljavi hiši.

Razpis.

Živinozdravnik, kateri bi se naselil v Radovljici, dobi 300 gld. letne podpore iz deželne zaklade. — Prošnjiki za to podporo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o živinozdravniški sposobnosti

do 20. oktobra 1887

deželnemu odboru kranskemu. (690-2)

Št. 15 983.

(709-1)

Naznanilo.

Zaradi oddaje dobavljanja mestne voznje tekom leta 1888, oziroma 1888, 1889 in 1890 vršila se bode

dne 7. oktobra t. l. ob 10. uri dopoludne pismena dražba, h kateri so povabljeni podjetniki z opomnjo, da so dotični pogoji in cene v pisarni mestnega stavbinskega urada v navadnih uradnih urah vsakemu na razpolaganje.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 30. septembra 1887.

J. GIONTINI-JEVA KNJIGARNA

ima na prodaj in priporoča sledeča dela:

Foerster — Triglav, slovenske pesni. Za samospjev s spremljevanjem klavirja. I. in II. a 1 gld. 20 kr., po pošti zvezek 5 kr. več.

Adressbuch kaufmännisches für Bosnien und Herzegovina. 1887. 4 gld., po pošti 15 kr. več.

Postheft, unentbehrlicher Rathgeber in allen postalischen Angelegenheiten für Handels- & Gewerbestand, wie auch für den Privatgebrauch. 60 kr., po pošti 10 kr. več. (703)

Vsprejema se naročevanje na Stritar-jeve, Cimperman-ove in Simona Jenka poezije in spise.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je naša preljuba mati, sestra, stara mati, gospa

ALOJZIJA DOLENC

danes dopoludne po dolgem bolehanju, previdena se sv. zakramenti za umirajoče v 83. letu svoje starosti preselila se v boljše življenje.

Pogreb bode v ponedeljek dopoludne.

Sv. maše zadušnice brale se bodo po več cerkvah.

Drago ranjco priporočamo v blagi spomin in molitev.

V Orehku 1. oktobra 1887.

Viljem, Edvard Dolenc, sinova. Marija, vdova Moser, Alojzija, Ana Dolenc, hčere Dr. Fran Stergar, advokat, brat. Karol in Marija Moser, vnuka. (711)

Zahvala.

O priliki neizmerno zgube, katera naju je zadela vsled nenadne smrti najine nad vse ljubljene, nepozabljive hčerke (712)

VIDKE.

izrekava vsem dragim znancom in prijateljem, kateri so se v tej tugi naju in najine mile hčerke blagostorno spomnili, iskreno zahvalo.

V Iirskej Bistrici dne 30. septembra 1887.

Dr. Jakob Kavčič, Terezina Kavčič.

Št. 16.001.

(710)

Razglas.

Prvi mestni otroči vrt s slovenskim poučnim jezikom otvori se v 3. dan oktobra t. l. na sv. Petra nasipu hiš. št. 65, pritlično na levi strani.

Upisovanje otrok vršilo se bode ta dan od 8. do 11. ure dopoludne in od 2. do 4. ure popoldne.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 30. dan septembra 1887.

V pisarničnem poslu izurjenega

uradnika

išče za dveurno ali triurno pomoč na dan (707)
glavni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Dobra kuharica

se takoj vsprejme

v Mallnerjevem hotelu na Bledu,
kamor naj pošljejo svoja spričevala, katere želé te službe. (681-9)

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

Kranjske klobase

iz čistega svežega svinjskega mesa, komad večji po 20 kr., manjši po 10 kr., kakor tudi

svinjske klobase za pečenje,

komad po 10 kr., dobé se vsak dan pri

Barbari Kopač,

mesarici na Sv. Petra nasipu h. št. 47.

Vnauja naročila izvrše se točno proti poštnemu povzetju. (688-2)

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da se pri njem dobiva vsak dan

svež ržen kruh

in vsakovrstne

nasladne pekarije,

ki se doslej še nikjer neso dobivale. Dalje se priporoča gg gostilničarjem za mnogobrojna naročila, katerim se bode na njih željo kruh pošiljal na dom o kateri koli uri želé, in zagotavlja vsem svojim naročnikom ustrezati z dobrim blagom in pošteno vago ter najnižjo ceno. (705-1)

JAKOB ZALAZNIK,

pekovski mojster, Stari trg h. št. 19.

Tujci:

30. septembra.

Pri **Kartusig** iz Londona. — baron Minutika Bittner z Dunaja. — Heinberger iz Budimpešte. — Faber iz Grada. — Faber iz Inomosta. — Dubaky, dr. Biedermann iz Grada. — Svoboda iz Idrije. — Tomš iz Ljubljane. — Sketin iz Dorniša. — Gladiš z Reke. — Kovačič od Svete Lucije. — Brilich iz Podmelca

Pri **Mališ**: Raumann z Dunaja. — Iselstöger iz Bludence. — Brošovič iz Bribune. — Asbock iz Grada. — vit. Heller iz Belovare. — Ledecki iz Kutine. — Perdan iz Kučevja. — dr. Jelovšek iz Radovljice. — Janc iz Gorice. Homann iz Pulja.

Pri **južnem kolodvoru**: Kuchinger, Kohn, Seidler z Dunaja. — Besenayer iz Kamptena. — Walschegger iz Briksna. — Seyschab iz Steyra. — Bartl iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Ihan iz Pulja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Olifčič iz Bejaka. — Tschinder iz Celovca.

Pri **Virantu**: Pauser iz Rudolfovega. — Zavednik iz Žužemberka.

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako postopje, ali sploh potrebujejo **železnino**, naj bode priporočena zaloga

železja in vseh v to stroko spadajočih stvari

ANDR. DRUŠKOVIČ-a,

poprej JAKOB NEKREP,

v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in prav nizki ceni

okova za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in eveki, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se

stroji in orodja za poljedelstvo,

kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje. (523-12)

Učitelj hrvatskega jezika

išče se za jedno ali dve uri na teden.

Kje, pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (702-2)

Učenca ali praktikanta

vsprejme takoj

prodajalnica manufakturnega blaga R. Miklaue-a v Ljubljani. (706-1)

Nepremočljive

plahete za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401-21)

Fin med v satovji

a kilo 60 kr.

dobiva se pri (672-5)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Posilja se tudi po pošti od 1 kilo naprej proti povzetju ali predplačilu.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim častitim kupovalcem in naročevalcem izmed mestjanstva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati, da imam za

jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljšo **angleško, francosko in moravsko** blago in se priporočam tedaj velečastitemu p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernejšem kroji z zagotovilom jako realne in kolikor mogoče cene postrežbe.

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Pauschlin-ovej hiši. (565-8)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarka Piccoli-ja
v Ljubljani

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda dr. E. viteza Stöckla, c. kr. vladinega svetovaleca in deželno-sanitetnega poročevalca za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera ozdravlja vse želodčeve in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je vsakej steklenici pridejan). — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., pošne stroške trpé p. t. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. jedno lekar Rizzoli v Rudolfovem in večina lekarn na Štirskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih. (5-88)